OBSAH.

Předmluva.

Úvod . . . . . str. 1 sl.

Kapitola I. Oformaci právních řádů v severní a střední Italii od vpádu longobardského až do století 14. . . . . str. 16 sl.

Č. 1. Práva zemská a kmenová v severní a střední Italii v době panství longobardského; 2. v době franské a za trvání říše římsko-německé. 3. Podstata práva longobardského a římského v těchto dobách. 4. Renesance práva římského a zatlačování práva longobardského. 5. Význam těchto processů pro princip práv kmenových. 6. Přechod k partikulárním právům. 7. Territoriální práva zvyková. 8. Rozvoj veřejných kompetencí měst italských v pozdějším středověku. 9. Reakce se strany říše a mír kostnický. 10. Zákonodárná kompetence měst podle míru kostnického. 11. Zákonodárná kompetence říše podle míru kostnického. 12. Neurčitost stavu, utvořeného mírem kostnickým i příbuznými akty a podávající se odtud důsledky. 13. Osudy říše po míru kostnickém. 14. Centralisační snahy mimoříšské. 15. Přechod k dalšímu pojednání. 16. Význam renesance práva římského pro práva partikulární. 17. Forma a roztřídění práv statutárních. 18. Obsah práv statutárních. 19. Vzájemný poměr pramenů právních, plativších ve městech italských. 20. Prameny práv statutárních. 21. Territoriální povaha práv městských. 22. Příbuzenství práv městských. 23. Vady jejich. 24. Lokální práva mimoměstská. 25. Právotvorná funkce korporací zájmových. 26. Právo církevní. 27. Změny ve formaci právních řádů na konci vylíčené periody.

Kapitola II. O vzájemném poměru států severoitalských a středoitalských, O mezinárodních stycích obyvatelstva těchto států. O koloniální iurisdikci a jejím poměru k mezinárodnímu právu soukromému . . . . . str. 68 sl.

Č. 1. Rozvrh a nástin. 2. O právním společenství států severoitalských a středoitalských. 3. O právním postavení cizinců v týchž územích. 4. Soukromoprávní styky příslušníků těchto států. 5. Koloniální iurisdikce a její poměr k mezinárodnímu právu soukromému.

Kapitola III. Počátky teorie mezinárodního práva soukromého . . . . . str. 75 sl.

Č. 1. Panující učení o počátcích teorie mezinárodního práva soukromého. Panující učení o směrech a cílech škol legistických. 2. Pochybnosti o naprosté správnosti učení posléz uvedeného. 3. Glossátoři jsou proniknuti představami soudobými. 4. Glossátoři nevykládají jen corpus iuris civilis. 5. Glossátoři vykonávají praxi právnickou. 6. Glossátoři nesledují jen cílů ryze teoretických. 7. Úpadek právovědy ve st. 13. 8. Ve škole glossátorské objevují se pokusy sestrojiti pravidla mezinárodního práva soukromého. 9. Přehled dalších výkladů. 10. Seznamenání postglossátorů, kteří řešili otázky mezinárodního práva soukromého. 11. Pokračování. 12. Pokračování. 13. *Odofredus*. Podle svědectví téhož *Jacobus Balduini* roztřídil statuta na taková ‚quae spectant ad litis decisionem' a taková ‚quae spectant ad litis ordinationem'. 14 sl. Důkaz o správnosti tohoto tvrzení *Odofredova*. 14. Zprávy o činnosti *Jacoba Balduini* v oboru mezinárodního práva soukromého. 15. *Ubertus de Bobbio, Albertus Papiensis, glossa ordinaria, Azo,* jiní glossátoři. 16. Pokračování. 17. *Ioannes Teutonicus*. 18. Věrohodnost *Odofredova*. 19. Závěr.

Kapitola IV. O názorech legistů na problémy, které s mezinárodním právem soukromým souvisejí str. 126 sl.

Č. 1. Úkol této kapitoly. Přehled a charakteristika jejích pramenů (Charakteristika zevní povahy literatury legistické). 3. Vyloučení literatury kanonistické. 4. Výběr pramenů. 5. Imperium. 6. Kanonistické nauky o poměru církve ke státu. 7. Nauky o právu přirozeném. 8.—21. Nauka legistů o pramenech práva. 8. Přehled těchto pramenů. Právo božské. 9. Právo přirozené a ius gentium. 10. Právo římské. 11. Imperium u legistů. 12. Meze závaznosti práva římského. 13. Podstata a ústrojí imperia. 14. Poměr práva římského k právu přirozenému a k ius gentium. 13. Meze moci císařovy. 16. Poměr práva římského k právu církevnímu. 17. Práva partikulární podle glossy. 18—20. Pozdější nauky o právech partikulárních. 18. Zákonodární činitelé podle učení postglossátorů. 19. Poměr práv partikulárních k jinakým pramenům právním. 20. Pokračování. 21. Zákonodárná kompetence korporací zájmových. 22. Závěr.

Kapitola V. O některých metodických zvláštnostech legistů . . . . . str. 210 sl.

Č. 1. Povšechná charakteristika metody legistů. 2. Autoritativní povaha práva římského. 3. Význam zvláštností metodických pro konstrukci teorie mezinárodního práva soukromého. 4. Závěr.

Seznam literárních pomůcek . . . . . str. 217 sl.